Zo leest Berlijn

Berlijnse Berichten

Columns - 1 oktober 2003

(1 oktober 2003) Het bestaan van de *Berliner Zeitung* kan niemand die langer dan een dag in Berlijn is geweest zijn ontgaan. Als je niet 's ochtends voor de ingang van het *S-Bahnstation* of 's middags voor de supermarkt bent aangesproken door een student met een stapel exemplaren van deze krant onder de arm en pen en aanmeldingsformulier in de aanslag, dan wel 's avonds in de kroeg.

van Katja Geelhoed

De *Berliner Zeitung* heeft zeker niet het patent op deze agressieve vorm van ledenwerving, maar ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat deze krant hierin verreweg het meest fanatiek te werk gaat. Niet zonder succes: met een gemiddelde oplage van zo'n 190 duizend betaalde exemplaren per dag, is het de grootste abonneekrant van Berlijn. De *Berliner Zeitung* omschrijft zichzelf als een jonge, moderne en dynamische *gesamtdeutsche* krant. Hiermee lijkt de van oorsprong Oost-Berlijnse krant te willen benadrukken dat zij sinds de Val van de Muur en met de *relaunch* in 1997 een wezenlijke verandering heeft ondergaan. De *Berliner Zeitung* is volgens een analyse van Medien Tenor het meest geciteerde dagblad van Duitsland en heeft een schare aan trouwe fans. Hiertoe behoorde ook mijn voormalige huisgenote.

Even heb ik geprobeerd de *Süddeutsche Zeitung* er doorheen te krijgen, maar dit heb ik snel opgegeven. "Het voordeel van de *Berliner Zeitung* is dat je op de hoogte blijft van wat er in de stad gebeurt, in een landelijke krant lees je daar vrijwel niets over", was het favoriete argument. Daar zit wat in, aangezien Duitsland zo groot is, maar ik vond dit voordeel toch vooral een nadeel. Door alle aandacht voor wat er om je heen gebeurt, blijft er namelijk niet veel plaats over voor de, toch ook niet onbelangrijke, wereldpolitieke ontwikkelingen. Ik bladerde bij het ontbijt de krant door, las het katern 'Berlin' en kocht op weg naar mijn werk een landelijke krant om het buitenlandse nieuws te lezen. Meer voor het idee, want dit beperkte zich natuurlijk meestal tot het geringe aantal artikelen, dat je in slaperige toestand tijdens twintig minuten *S-Bahn* tot je kunt nemen. Traditiegetrouw gaf ik 's ochtends het eerste katern van de *Berliner Zeitung* aan mijn huisgenote die het voorpaginanieuws voor later bewaarde, het katern

omdraaide en het nieuws op de achterkant gretig in zich opnam. Deze ditjes-en-datjes-pagina bestaat uit een vreemde mix - niet voor niets draagt zij dan ook de naam '*Vermischtes*' - van het laatste internationale prominentennieuws en serieuze korte berichten. Het is even wennen dat je op een pagina waar de laatste relationele strubbelingen tussen J.Lo en Ben Affleck worden uiteengezet, leest over de meest recente natuurrampen en bomaanslagen. Maar het went.

Mijn huisgenote keerde terug naar Nederland, het abonnement op de *Berliner Zeitung* liep nog even door en mijn nieuwe huisgenoot nam, nog voor hij in zijn kamer was getrokken, een proefabonnement op de *Süddeutsche Zeitung*. Zo vond ik twee weken geleden op weg naar buiten zowel de *Berliner* als de *Süddeutsche*. Twee kranten voor twintig minuten *S-Bahn* leek me overdreven. Besluiteloos stond ik met de twee dagbladen in mijn handen. Natuurlijk, de *Süddeutsche* wint het, ook na een jaar gewenning aan de *Berliner Zeitung*, nog steeds wat betreft de buitenlandse berichtgeving, maar daarmee was de beslissing niet gemaakt. Zonder dat ik het had gemerkt was ik de *Berliner Zeitung* de afgelopen maanden gaan waarderen. De cultuurbijlage lokte, net als de verdiepende *Seite 3* en hoe zou ik bovendien de dag doorkomen zonder het laatste nieuws uit de stad waarin ik leef. De *Gründlichkeit* van de Duitse krantenbezorger bespaarde mij de volgende dag deze krantenvergelijking. De naam van mijn huisgenoot staat nog niet op onze brievenbus en dus kan hij geen post ontvangen, ook geen *Süddeutsche Zeitung*. Ik nam de *Berliner Zeitung* uit de brievenbus, draaide automatisch het eerste katern om en trok al lezend tevreden de deur achter me dicht.

Katja Geelhoed is historica en woont sinds een jaar in Berlijn. Zij is de vaste columniste van het Duitslandweb.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/2766/zo-leest-berlijn